

13507 / 2020

αρ. 15), έχει ΑΦΜ εκπροσωπείται νόμιμα και προκατέθεσε
 εμπροθέσμως προτάσεις δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Κυριάκου Ροζάκη
 (ΑΜΔΣ Αθηνών 018793), δυνάμει της από 7-12-2017 εξουσιοδότησης, με βεβαίωση
 του γνησίου υπογραφής αυθημερόν από το ΚΕΠ του Δήμου Χαϊδαρίου, και δεν
 εκπροσωπήθηκε στο Δικαστήριο από πληρεξούσιο δικηγόρο. Σημειώνεται δε ότι

προσκομίστηκε το υπ' αρ. :
εισφορών και ενσήμων του ΔΣΑ.

2017 γραμμάτιο προκαταβολής

Ο ανακόπτων ζητεί να γίνει δεκτή η από 27-7-2017 (αρ. εκθ. καταθ. δικογρ.) ανακοπή του, η οποία προσδιορίστηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναγράφεται στην αρχή της απόφασης αυτής και εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό .

Κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας απόφασης, η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου και συζητήθηκε απόντων των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων, κατ' άρθρον 237 §4 εδ. ζ' ΚΠολΔ.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Κατά τη διάταξη του άρθρου 982 §1 περ. α' ΚΠολΔ, μπορεί να κατασχεθεί αναγκαστικά και χρηματική απαίτηση του καθ' ου η εκτέλεση κατά τρίτου, εφόσον δεν εξαρτάται από αντιπαροχή. Κατά την έννοια του ως άνω άρθρου, αντικείμενο της κατάσχεσης στα χέρια τρίτου μπορεί να είναι και απαιτήσεις υπό αίρεση ή προθεσμία, αλλά και μέλλουσες απαιτήσεις, υπό την προϋπόθεση όμως ότι υπάρχει η βασική έννομη σχέση, από την οποία ως δικαιοπαραγωγική αιτία, απορρέει η μελλοντική απαίτηση και δεν είναι απλώς προσδοκώμενη. Για να μπορεί να κατασχεθεί μια τέτοια απαίτηση, πρέπει να μπορεί να προσδιορισθεί κατ' είδος και οφειλέτη, όχι δε απαραιτήτως και κατά ποσό. Στην περίπτωση αυτή, ο τρίτος υποχρεούται σε καταβολή, μετά τη γέννηση της απαίτησης και όχι απλώς μετά την πάροδο της οκταήμερης προθεσμίας του άρθρου 988 §1 ΚΠολΔ (ΕφΑθ 5740/2011, ΔΕΕ 2012,131. ΕφΑθ 5526/2006, ΝοΒ 2007,363, ΕφΑθ 8540/1999, ΔΕΕ 2000,287, άπασες δημοσιευθείσες και στην Τράπεζα ΝομΠληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Η κατάσχεση στα χέρια τρίτου γίνεται όπως ορίζει το άρθρο 983 ΚΠολΔ, δηλαδή με επίδοση στον τρίτο και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση εγγράφου, το οποίο μάλιστα στον καθ' ου η εκτέλεση πρέπει να επιδοθεί το αργότερο μέσα σε οκτώ ημέρες αφότου γίνει η επίδοση στον τρίτο, αλλιώς η κατάσχεση είναι άκυρη, πρέπει δε το κατασχετήριο έγγραφο να περιέχει, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 118 ΚΠολΔ, και α) ακριβή περιγραφή του εκτελεστού

τίτλου και της απαίτησης βάσει των οποίων γίνεται η κατάσχεση, β) το ποσό για το οποίο επιβάλλεται η κατάσχεση, γ) επιταγή προς τον τρίτο να μην καταβάλει σε εκείνον κατά του οποίου γίνεται η εκτέλεση και δ) διορισμό αντικλήτου που κατοικεί στην περιφέρεια του ίδιου ειρηνοδικείου ή στην έδρα του πρωτοδικείου της κατοικίας του τρίτου, αν εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση δεν κατοικεί στην περιφέρεια του ειρηνοδικείου της κατοικίας του τρίτου. Κατά το άρθρο 985 ΚΠολΔ, ο τρίτος, στα χέρια του οποίου επιβλήθηκε η κατάσχεση της απαίτησης του καθ' ου η εκτέλεση, οφείλει μέσα σε οκτώ ημέρες από την επίδοση σ' αυτόν του κατασχετήριου εγγράφου να δηλώσει στη γραμματεία του ειρηνοδικείου του τόπου της κατοικίας του αν υπάρχει η απαίτηση και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση, αναφέροντας συνάμα ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό, σε περίπτωση δε καταφατικής δήλωσης ως προς την ύπαρξη της απαίτησης οφείλει ακολούθως να ενεργήσει σύμφωνα με τα οριζόμενα ειδικότερα στο άρθρο 988 ΚΠολΔ, διαφορετικά, αν η απαίτηση δεν υπάρχει ή πρόκειται για απαίτηση ακατάσχετη, πρέπει να προβεί σε αντίστοιχη αρνητική δήλωση, με την οποία εξομοιώνεται και η παράλειψη δήλωσης. Μέσα σε τριάντα ημέρες από την παραπάνω ρητή ή σιωπηρή αρνητική δήλωση δικαιούται αυτός που επέβαλε την κατάσχεση να ασκήσει στο αρμόδιο κατά τις γενικές διατάξεις δικαστήριο ανακοπή κατά το άρθρο 986 ΚΠολΔ, με την οποία μπορεί να επικαλεσθεί ολική ή μερική ανακρίβεια της δήλωσης και να επιδιώξει την αναγνώριση της ύπαρξης της κατασχεθείσας απαίτησης και την καταδίκη του τρίτου στην καταβολή του ποσού για το οποίο έγινε η κατάσχεση, θεωρώντας αυτόν οφειλέτη του κατασχεμένου. Η ανακρίβεια της αρνητικής δήλωσης κρίνεται μόνο αντικειμενικά, δηλαδή ανεξάρτητα από την υποκειμενική αντίληψη του δηλούντος και την καλή ή κακή πίστη του, γίνεται, δε, δεκτή η κατ' αυτής ανακοπή και υποχρεούται τότε ο τρίτος να ενεργήσει κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 990 ΚΠολΔ, εφόσον η δήλωση δεν αληθεύει ως προς τα πραγματικά περιστατικά ή αναλόγως ως προς το νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών. Αντικείμενο, έτσι, της σχετικής δίκης, που δημιουργείται μεταξύ του ανακόπτοντος και του τρίτου, είναι η εκδίκαση της απαίτησης του καθ' ου η εκτέλεση κατά του τρίτου, ώστε να διαπιστωθεί αν ο τρίτος είναι ή όχι και με ποιούς περιορισμούς οφειλέτης του οφειλέτη του κατασχόντος. Στην ουσία, δηλαδή, εισάγεται προς εκδίκαση η έναντι

του τρίτου απαίτηση του καθ' ου η εκτέλεση, η οποία αποτελεί και το κύριο αντικείμενο της σχετικής δίκης. Από την άποψη αυτή η ανακοπή αποτελεί πλαγιαστική άσκηση των δικαιωμάτων του καθ' ου η κατάσχεση (ΕφΑθ 1022/2008, ΕφΑΔ 2009,228, ΕφΑθ 1930/2007, ΕφΑΔ 2008,365, ΕφΑθ 1837/2007, ΝοΒ 2007, 1143, ΕφΑΔ 2008,361, ΕφΚερκ 97/2001, ΙονΕπιθΔ 2001,93, άπασες δημοσιευθείσες και στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Επομένως, στο δικόγραφο της ως άνω ανακοπής από το άρθρο 986 ΚΠολΔ, που αποτελεί μορφή της γενικής ανακοπής από το άρθρο 583 ΚΠολΔ, πρέπει να προσδιορίζεται κατά τα ουσιώδη στοιχεία της η απαίτηση, δηλαδή η αιτία της οφειλής του τρίτου προς τον καθ' ου η εκτέλεση κατά τα πραγματικά περιστατικά που την στηρίζουν, αφού ο ανακοπών βαρύνεται με την απόδειξη της κατασχεθείσας απαίτησης (ΑΠ 1065/2009, ΝΟΜΟΣ), εκτός αν ο τρίτος δεν αμφισβητεί με τη δήλωσή του την ύπαρξή της και απλώς επικαλείται λόγους που εμποδίζουν την ικανοποίησή της. Στην περίπτωση αυτή η ανακοπή περιορίζεται στην αμφισβήτηση των σχετικών λόγων και υποχρεούται πλέον ο τρίτος να αποδείξει την αλήθεια των λόγων που αυτός προβάλλει με τη μορφή ενστάσεων του κατά της απαίτησης (ΑΠ 480/2012, ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, το αντικείμενο της ανακοπής και της σχετικής δίκης οριοθετείται από το περιεχόμενο του κατασχετηρίου και το περιεχόμενο της δήλωσης του τρίτου, από το οποίο και εξαρτώνται οι λόγοι της ανακοπής. Συνεπώς, είναι απαράδεκτη η επέκταση με το περιεχόμενο της ανακοπής της κατάσχεσης επί άλλης απαιτήσεως ή άλλης εννόμου σχέσεως που δεν περιέχεται στο κατασχετήριο (ΕφΑθ 1930/2007, ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω με την ανακοπή του άρθρου 986 ΚΠολΔ μπορεί να ζητηθεί η καταδίκη του τρίτου σε πληρωμή τόκων επί της απαιτήσεως, αξίωση που αρχίζει, όμως, όχι με την επιβολή της κατασχέσεως, αλλά μόλις περάσει η προθεσμία του άρθρου 988 §1 ΚΠολΔ, από τότε, δηλαδή, που ο τρίτος είναι υποχρεωμένος να καταβάλει την απαίτηση στον κατασχόντα (άρθρο 988 §1 εδ. α' και 345 ΑΚ) (ΕφΑθ 9000/2005, ΝΟΜΟΣ, Π. Γέσιου - Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτέλεσης, Τομ. ΙΙ, Ειδικό Μέρος, 2001, σελ. 824), ή, επί κατασχέσεως μέλλουσας απαιτήσεως, μόλις γεννηθεί η απαίτηση, ή, επί κατασχέσεως υφιστάμενης (γεγεννημένης) αλλά μη εισέτι ληξιπρόθεσμος απαιτήσεως, μόλις αυτή καταστεί ληξιπρόθεσμη. Εξάλλου, το παρεπόμενο αίτημα για την κήρυξη της απόφασης προσωρινά εκτελεστής δεν αποκλείεται (Π. Γέσιου Φαλτσή, ο.π.,σελ. 823,

βλ. και ΠΠρΑθ 6615/1978, Αρμ 1979,414, δημοσιευθείσα και στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Τέλος, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 986 εδ. α' ΚΠολΔ, η ανακοπή ασκείται ενώπιον του κατά τα άρθρα 12 επ. και 23 επ. δικαστηρίου. Με βάση τη ρύθμιση αυτή, ως κριτήρια για τον καθορισμό της καθ' ύλην αρμοδιότητας πρέπει να λαμβάνονται αφενός η αξία του αντικειμένου της διαφοράς (αρθρ. 14,16, 18 ΚΠολΔ) και αφετέρου η φύση της. Αφού, μάλιστα, αντικείμενο της ανακοπής είναι μόνον η ύπαρξη του ποσού της απαιτήσεως που κατασχέθηκε, και όχι η ύπαρξη της απαιτήσεως του κατασχόντος, η καθ' ύλην αρμοδιότητα (ιαθώς και η λειτουργική) κρίνεται με βάση το ποσό και το είδος της πρώτης. Λαμβάνεται, επομένως, υπόψη και η φύση της απαιτήσεως που κατασχέθηκε, ώστε, αν το αντικείμενο που κατασχέθηκε εμπίπτει στην εξαιρετική αρμοδιότητα του Ειρηνοδικείου (αρθρ. 15 ΚΠολΔ) ή του Μονομελούς Πρωτοδικείου (αρθρ. 16, 17 ΚΠολΔ), η καθ' ύλην αρμοδιότητα να κρίνεται χωρίς να ληφθεί καταρχήν υπόψη η αξία του αντικειμένου της διαφοράς. Σε ό,τι αφορά ειδικότερα το κριτήριο της αξίας της διαφοράς, η καθ' ύλην αρμοδιότητα πρέπει να κρίνεται με βάση όχι το σύνολο της αξίας του κατασχεμένου αντικειμένου, αλλά μόνο το μικρότερο ποσό που ενδεχομένως κατασχέθηκε, αφού αυτό θα αποτελέσει το αντικείμενο της δίκης της ανακοπής. Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται με βάση τις γενικές ρυθμίσεις που αφορούν την αγωγή και ως αρμόδιο κατά τόπον δικαστήριο νοείται εκείνο στο οποίο θα εναγόταν ο τρίτος, αν ασκούσε αγωγή ο καθ' ου η κατάσχεση. Λαμβάνεται δηλαδή υπ' όψιν η γενική δωσιδικία του τρίτου (αρθρ. 22 επ. ΚΠολΔ), ο οποίος αντιμετωπίζεται έτσι νομοθετικά ως εναγόμενος. Αν όμως υπάρχει συντρέχουσα ή αποκλειστική ειδική δωσιδικία που να καλύπτει την οφειλή της οποίας ζητείται η αναγνώριση, αφού αυτή συνιστά το αντικείμενο της ανακοπής, η κατά τόπον αρμοδιότητα μπορεί ή πρέπει να κριθεί με βάση αυτήν. Στις περιπτώσεις που υπάρχει συντρέχουσα δωσιδικία για την οφειλή του τρίτου, αναγνωρίζεται στον ανακώπτοντα - κατασχόντα δικαίωμα επιλογής (άρθρο 41 ΚΠολΔ) μεταξύ του δικαστηρίου της γενικής και της ειδικής συντρέχουσας δωσιδικίας (Π. Γέσιου - ώαλτσ, ο.π., σελ. 829 επ., βλ. και ΠΠρΑθ 3661/2011, ΕφΑΔ 2013,265, δημοσιευθείσα και στην Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Η εν λόγω ανακοπή εκδικάζεται κατά την τακτική διαδικασία, εκτός αν με βάση τη φύση της

κατασχεμένης οφειλής εφαρμοστέα είναι μία από τις ειδικές διαδικασίες (Π. Γέσιου - Φαλλότη, ο.π., σελ. 846). Προσέτι, μολονότι η ανακοπή του άρθρου 986 ΚΠολΔ εμπεριέχει και καταψηφιστικό αίτημα, δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου λόγω της φύσης της ανακοπής, ως παρεμπιπτούσας διαδικασίας της αναγκαστικής εκτελέσεως, που αποσκοπεί στην ικανοποίηση απαιτήσεως για την οποία έχει ήδη καταβληθεί δικαστικό ένσημο (ΠΠρΑθ 3661/2011, ΠΠρΑθ 6672/1994, ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, κατά τη διάταξη του άρθρου 986 εδ. β' ΚΠολΔ ορίζεται ότι με την ανακοπή μπορεί να ζητηθεί και αποζημίωση κατά το άρθρο 985 §2 ΚΠολΔ. Η υποχρέωση αποζημιώσεως του τρίτου νομοθετείται μόνον απέναντι στον επισπεύδοντα δανειστή και επιδιώκεται με αυτοτελή αγωγή, στην οποία εφαρμόζονται οι κοινές δικονομικές διατάξεις (ΜονΕφΙωαν 45/2013, ΕΠολΔ 2013, ΝΟΜΟΣ), παραδεκτώς, όμως, σωρεύεται (αντικειμενικά ή επικουρικά) και στο δικόγραφο της ανακοπής του άρθρου 986 ΚΠολΔ (ΕφΑΘ 1050/2008, ΝΟΜΟΣ). Η αγωγή αυτή δεν ανοίγει δίκη περί την εκτέλεση, καθόσον δεν προσβάλλει πράξη της εκτελεστικής διαδικασίας. Η ευθύνη του τρίτου για αποζημίωση απορρέει από μόνο το γεγονός ότι παρέλειψε να υποβάλει τη δήλωση του άρθρου 985 §1 ΚΠολΔ, υποχρέωση που δημιουργείται με μόνη την επιβολή της κατάσχεσης στα χέρια του, ανεξάρτητα αν υπάρχει η κατασχεμένη οφειλή, ή υπέβαλε ανακριβή δήλωση. Προϋπόθεση για την ευθύνη του τρίτου είναι το ζημιογόνο γεγονός της παραλείψεως της δηλώσεως ή της ανακριβείας της υποβληθείσας δηλώσεως, η ζημία του κατασχόντος και ο αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ του ζημιογόνου τούτου γεγονότος και της ζημίας. Το περιεχόμενο της αποζημιώσεως θα κριθεί κατά το ουσιαστικό δίκαιο, περιλαμβάνει, δε, η αποζημίωση αυτή κάθε ζημία που είναι απότοκος της συμπεριφοράς του τρίτου. Έτσι, δεν αποκλείεται ο κατασχών να αναζητήσει ολόκληρη την απαίτησή του, προς ικανοποίηση της οποίας επιβλήθηκε η κατάσχεση, όταν επικαλείται και αποδεικνύει ότι συνεπεία της μη εμπρόθεσμης δηλώσεως ή της ανακριβούς δηλώσεως, δεν μπόρεσε να λάβει τα κατάλληλα για την ικανοποίηση της απαιτήσεώς του μέτρα, ή ότι ο οφειλέτης κατέστη αναξιόχρεος μεταγενέστερα κι έτσι επήλθε αδυναμία ικανοποίησεως της απαιτήσεώς του, ή όταν από την παραπλανητική δήλωση ή την παράλειψη του τρίτου απώλεσε τη δυνατότητα κατασχέσεως του ίδιου ή άλλου περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη από το οποίο θα ικανοποιείτο πλήρως, άλλως το δικόγραφο της αγωγής είναι αόριστο. Συνήθως, αν ευδοκιμήσει η ανακοπή

του άρθρου 986 ΚΠολΔ, ο κατασχών ουδεμία ζημία απότοκη της παραλείψεως ή της ανειλικρινούς δηλώσεως υφίσταται. Αλλά, δεν αποκλείεται η απόδειξη περαιτέρω ζημίας από την αρνητική συμπεριφορά του τρίτου (Ι. Μπρίνιας, Αναγκαστική Εκτέλεσις, Τομ. 3ος, Β' έκδοση, 1980, σελ. 1423) [ΠΠΑΘ 109/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ]. Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη ανακοπή ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι έχει απαίτηση συνολικού ύψους 27.629,56 ευρώ κατά της εταιρείας με την επωνυμία «

», απορρέουσα από συναλλαγματική, η οποία της επιδικάσθηκε με την υπ' αρ. 2015 διαταγή πληρωμής της Δικαστή του Ειρηνοδικείου Αθηνών. Η εν λόγω οφειλέτιδά της έχει απαιτήσεις κατά της καθ' ης η ανακοπή, από την υπ' αρ. 30554/24-3-2017 σύμβαση μισθώσεως, αρχής γενομένης της μισθώσεως στις 1-4-2017. Το μίσθωμα ορίστηκε στο συνολικό ποσό των 288.000,00 ευρώ, καταβλητέο σε είκοσι τέσσερις (24) εξαμηνιαίες συνεχείς δόσεις, ποσού 12.000,00 ευρώ η καθεμιά, με ημερομηνίες καταβολής την 1 Απριλίου και την 1 Οκτωβρίου εκάστου ημερολογιακού έτους, αρχής γενομένης από 1-4-2017. Με το από 16-6-2017 κατασχετήριο έγγραφο, που επιδόθηκε στην οφειλέτιδα εταιρία με την επωνυμία «

η ανακόπτουσα επέβαλε κατάσχεση εις χείρας της καθ' ης η ανακοπή, ως τρίτης, κάθε ληξιπρόθεσμης απαίτησης ή μελλοντικά οφειλομένης εκ μέρους της αμέσως ή εμμέσως, χρηματικής απαίτησης, προερχόμενης από τη σύμβαση μισθώσεως, ήτοι κάθε χρηματικού ποσού και απαίτησης που έχει λαμβάνειν η καθ' ης η εκτέλεση οφειλέτιδα εταιρία εις χείρας της καθ' η ανακοπή ως τρίτης. Πλην, όμως, η καθ' ης η ανακοπή δεν δήλωσε εντός της προθεσμίας του άρθρου 985 ΚΠολΔ ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών εάν υπάρχει στα χέρια της η απαίτηση που κατασχέθηκε κι αν επιβλήθηκε στα χέρια της άλλη κατάσχεση. Συνέπεια, δε, της ως άνω παράλειψης της δηλώσεως της καθ' ης η ανακοπή, η οποία εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση ως ανειλικρινής για τους

ανωτέρω λόγους, ο ανακόπτων ισχυρίζεται ότι του προκλήθηκε ζημία, αφού αναγκάστηκε να προσφύγει ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, προκειμένου να αναγνωρισθεί η ύπαρξη της κατασχεθείσας απαίτησης, η οποία ανέρχεται στο ποσό των 27.629,56 ευρώ, ήτοι στο ποσό της εν λόγω απαίτησης. Με βάση τα ανωτέρω ο ανακόπτων, ύστερα από νομότυπη τροπή των υπό στοιχεία (γ) και (δ) κατωτέρω καταψηφιστικών αιτημάτων της εξ ολοκλήρου σε αναγνωριστικά με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του στις νομότυπα προκατεθειμένες προτάσεις της (άρθρα 223, 295 §1 ΚΠολΔ), ζητεί: α) να αναγνωρισθεί η ακυρότητα της ως άνω αρνητικής δήλωσης της καθ' ης, β) να αναγνωρισθεί η δικαιογόνος αιτία της οφειλής της καθ' ης από τη σύμβαση μίσθωσης ακινήτου μεταξύ αυτής (καθ' ης η ανακοπή) και της καθ' ης η κατάσχεση, γ) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της καθ' ης να της καταβάλλει στο τέλος κάθε μισθωτικού εξαμήνου το ποσό των 12.000,00 ευρώ, μέχρι να εξοφληθεί το ποσό των 27.629,56 ευρώ για το οποίο επιβλήθηκε η κατάσχεση, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση του κατασχετηρίου και μέχρι την πλήρη εξόφληση, δ) να αναγνωρισθεί η υποχρέωση της καθ' ης να της καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 27.629,56 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της ανακοπής και μέχρι την πλήρη εξόφληση και ε) να καταδικαστεί η καθ' ης στη δικαστική της δαπάνη. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα - με βάση και όσα αναπτύσσονται στην ανωτέρω νομική σκέψη - ενόψει του ότι, εν προκειμένω, η απαίτηση αφορά μισθώματα, το εξαμηνιαίο ύψος των οποίων ανέρχεται στο αιτούμενο ποσό των 12.000,00 ευρώ, η παρούσα ανακοπή υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και πρέπει να δικαστεί με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, εφαρμοζομένων των ρυθμίσεων που αφορούν στις μισθωτικές διαφορές (άρθρα 591, 614 §§1 και 2, 615 ΚΠολΔ). Επομένως, το παρόν Δικαστήριο, πρέπει, κατ' άρθρον 46 ΚΠολΔ, να κηρυχθεί αναρμόδιο προς εκδίκαση της παρούσας ανακοπής και να παραπεμφθεί η υπόθεση προς εκδίκαση στο καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο και συγκεκριμένα στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, εφαρμοζομένων των ρυθμίσεων που αφορούν στις μισθωτικές διαφορές. Τέλος, ενόψει του ότι η περί παραπομπής απόφαση θεωρείται οριστική κατά την έννοια του άρθρου 309 ΚΠολΔ, πρέπει να περιληφθεί διάταξη για τη δικαστική δαπάνη των διαδίκων (ΕφΑθ 1868/2005 ΕλλΔνη 46. 1524, ΙΠΠΑθ 2273/2008 ΕΠολΔ 2008 892, Ν. Νίκια,

Πολιτική Δικονομία Ι, 2003, σελ. 283-284) και συγκεκριμένα να καταδικασθεί ο ανακόπτων που θεωρείται ότι ηττήθηκε, στα δικαστικά έξοδα της καθ' ης η ανακοπή, δεκτού γενομένου του σχετικού αιτήματός της που διαλαμβάνεται στις προκατατεθειμένες προτάσεις της, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό (άρθρα 176 και 191 § 2 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδικών.

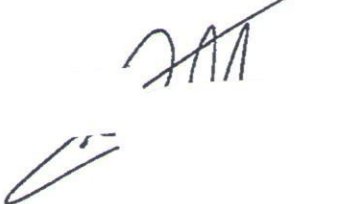
ΚΗΡΥΣΣΕΙ εαυτό αρμόδιο καθ' ύλην προς εκδίκαση της υπόθεσης.

ΠΑΡΑΠΙΕΜΠΕΙ την υπόθεση προς εκδίκαση ενώπιον του καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιου Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, εφαρμοζομένων των ρυθμίσεων που αφορούν στις μισθωτικές διαφορές.

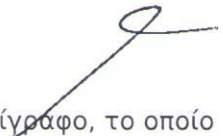
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον ανακόπτοντα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της καθ' ης η ανακοπή, τα οποία ορίζει στο ποσόν των διακοσίων εξήντα οκτώ ευρώ (268,00 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, χωρίς την παρουσία των διαδικών και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 7 Σεπτεμβρίου 2020.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ακριβές ηλεκτρονικό αντίγραφο, το οποίο
θεωρήθηκε για τη νόμιμη
απούλοποιήμένη σήμανση και έκδοση του, με
προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή κατόπιν
ανάθεσης του Προέδρου του Τριμελούς
Συμβουλίου
Διεύθυνσης (Πράξη 2C).

Αθήνα 19/10/2020

Ο/Η Γραμματέας